

nødte til i det Mindste for denne Gang at føie os efter Omstændighederne, efter den Overenskomst, der allerede er tilveiebragt mellem den ene Deel af Repræsentationen og Regjeringsen, og at man maa indskrænke sig hertil i Haab om, ved næste foreskabende Leilighed at kunne rette paa de Mangler, som jeg troer der ved Vedtagelsen af dette Lovforslag vilde komme tilstede. Jeg skal kun hertil føie, at jeg seer Ulighed og Ubillighed ikke blot i Forholdet paa Landet, men i det Hele i den Maade, hvorpaa de forskjellige Summer skulle fordeles imellem Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet; ja selv den Maade, hvorpaa den for Landet fastsatte Sum udenfor Hartkornsbidraget skal fordeles, vil nødvendig føie til, at den samme Indtægt i forskjellige Egne vil komme til at svare maastee betydelig flere Procenter i den ene end i den anden.

Jeg skal altsaa for Diebliffet forlade den almindelige Betragtning over Lovforslagets Beskaffenhed og indskrænke mig til at omtale nogle enkelte Punkter, som jeg troer i alt Fald for Lydeligheds Skyld maae komme under Omtale, idet jeg mener, at man, hvis der fra Regjeringens Side meddeles saadanne Oplysninger om Forstaaelsen af Lovforslaget, som maae ansees for tilstrækkelige, vel kan komme udover Vanstælighederne paa denne Maade, hvorimod man, hvis fornøden Lydelighed ikke ad denne Veie opnaaes, maa søge ved Endringsforslag at bringe den tilveie. Jeg skal saaledes først nævne et Punkt i § 1, der for mig dog ikke er det væsentligste. Det hedder i det første Stykke af Paragrafen: „Søvrigt vedkommer denne fritagelse alene Brugernes, men ikke tillige Eierens Andeel i den af Stederne gaaende Krigsskat“. Jeg veed ikke, om det deraf ligefrem følger, saaledes som Ordene synes at udtrykke, at en udkommanderet Mand, der f. Ex. eier 2 Huse, jeg vil sige det ene med 5 Skpr. Hartkorn, som han selv beboer, og det andet med 2 Skpr. Hartkorn, som er bortleiet, i saa Tilfælde blot bliver fritagen for at svare Skat af de 5 Skpr. Hartkorn; han selv beboer, eller om han ogsaa kan blive fri for at svare den Skat, som falder paa det andet Sted. — Dernæst hedder det i § 5 Lit. c, at Enhver, som ikke har fast Bopæl i Kom-

munen, men som i den eier faste Eiendomme eller Tiender o. s. v., er skattepligtig i Kommunen af Halvdelen af den Indtægt, som han har fra nogen af disse Rilder, forsaavidt som han har Bopæl paa noget andet Sted i Kongeriget. Saavidt jeg skjønner, er dette det eneste Sted, som omhandler det Tilfælde, hvor en Mand har Eiendomme i forskjellige Kommuner. Her er vel nærmest sigtet til det Tilfælde, hvor en Mand eier en selvstændig Eiendom i en anden Kommune end den, hvori han boer, men nu er der Snese, ja Hundreder af Tilfælde, hvor en samlet Eiendom har en Deel af sine Forbder liggende i et andet Sogn end det, hvor Bygningerne ligge. Hidtil har i saa Tilfælde Bidraget efter Formue og Leilighed alene været paalignet Eieren paa det Sted, hvor han boede; men efter denne Lovbestemmelse skal det nu ikke være Tilfældet. Hvorledes man vil komme ud af at udstille og ansætte den Indtægt, der kan høves af den Deel af Jordene, som ligge i en anden Kommune, forstaaer jeg ikke. Jeg troer, at denne Bestemmelse vil volde de allerstørste Vanstæligheder for Sogneforstanderskaberne rundt omkring i Landet, og jeg troer næsten, det vil være uoverkommeligt at faae nogen rimelig Orden i denne Henseende, ialfald ikke uden en omhyggelig og fuldstændig Betænkning, som maastee vil kunne faaes ved den Instruktion, der kan ventes fra Indreministeriet; men jeg troer rigtignok, at det er et Tilfælde, med Hensyn til hvilket det vilde være høist ønskeligt, om Vedkommende i selve Loven kunde hente Hovedreglerne for, hvorledes der dermed skal forholde. — Naar det fremdeles i Slutningen af § 8 hedder, at fra den Indtægt, man har udfundet, maa Enhver bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagjældende Aar af ham er udbrødt i direkte Skatter og Kommunalafgifter samt i Renter af Prioriteter o. s. v., saa forekommer det mig, at der mangler een Ting, som man dog vistnok ganske sikkert har meent burde fradrages, men som efter de bestemte Udtryk, som her ere brugte, nemlig direkte Skatter og Kommunalafgifter, ikke kan indbefattes under Lovens Ord, og det er Tienden. Jeg gaar ud fra, at det er anseet for en Selvfølge, at Tienden